

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Павлова Олександра Васильовича щодо офіційного тлумачення терміна "мінімальний прожитковий рівень населення України", що вживається у частині першій статті 16 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей"

м. К и ї в
21 березня 2002 року
№ 17-у/2002

Справа № 2-20/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича — головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича — суддя-доповідач,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Павлова Олександра Васильовича щодо офіційного тлумачення терміна

"мінімальний прожитковий рівень населення України", що вживається у частині першій статті 16 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей".

Заслухавши суддю-доповідача Шаповала В.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Павлов Олександр Васильович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо офіційного тлумачення терміна "мінімальний прожитковий рівень населення України", що вживається у частині першій статті 16 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей". Як зазначено у конституційному зверненні, позовні вимоги громадянина Павлова О.В. про сплату відповідного страхового відшкодування знаходяться на розгляді суду, тому неоднозначне застосування судами України, органами виконавчої влади терміна "мінімальний прожитковий рівень населення України", на думку автора звернення, може призвести до порушення його конституційного права на соціальний захист.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) Ухвалою від 14 березня 2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України "Про Конституційний Суд України", та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить із того, що підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" є наявність неоднозначного застосування положень Конституції або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод. Згідно з частиною другою статті 42 Закону України "Про

Конституційний Суд України" у конституційному зверненні зазначається обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України.

Наявні у справі матеріали не засвідчують фактів неоднозначного застосування судами України, іншими органами державної влади терміна "мінімальний прожитковий рівень населення України", що вживається у частині першій статті 16 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей", яке може призвести або призвело до порушення конституційних прав і свобод громадянина Павлова О.В. Зокрема, лист-відповідь йому першого заступника міністра праці та соціального захисту Автономної Республіки Крим не є актом застосування зазначеного положення Закону України органом державної влади, це – думка щодо певного факту і його юридичної оцінки (роз'яснення).

Громадянин Павлов О.В. звернувся до суду загальної юрисдикції з позовом про стягнення страхового відшкодування у зв'язку з тим, що у визначений законом семиденний строк від дня подачі заяви до Сімферопольської дирекції Національної акціонерної страхової компанії (НАСК) "Оранта" страхове відшкодування йому сплачено не було. Термін "мінімальний прожитковий рівень населення України" у відносинах громадянина Павлова О.В. з НАСК "Оранта" не застосовувався. Павловим О.В. було подано позов до Київського районного суду м. Сімферополя у квітні 2001 року. Рішення суду за позовом Павлова О.В., як і інших матеріалів про вирішення його скарги судами загальної юрисдикції, у матеріалах справи немає.

Порушене громадянином Павловим О.В. питання, що стосується цивільно-правового спору про виплату страхового відшкодування та його суму, підлягає вирішенню в судах загальної юрисдикції і відповідно до статті 14 Закону України "Про Конституційний Суд України" не належить до повноважень Конституційного Суду України. В разі виникнення розбіжностей у розумінні та застосуванні положень законів України органами державної влади України рішення щодо законності їхніх рішень, дій чи бездіяльності повинні в установленому процесуальним законом порядку ухвалюватися судами загальної юрисдикції.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Павлова Олександра Васильовича щодо офіційного тлумачення терміна "мінімальний прожитковий рівень населення України", що вживається у частині першій статті 16 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей", на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України "Про Конституційний Суд України", та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ